

Backpackers

Wanneer je in groep 8 van de basisschool zit, beleef je een spannende tijd, want er gaat iets veranderen: je gaat hierna naar het voortgezet onderwijs: een grote stap, een grote sprong voor sommigen. Welke school gaat het worden? Een in Borne, Hengelo of Almelo, of misschien nog wel ergens anders? Welke school spreekt je aan? Dat probeer je te ontdekken door naar voorlichtingsdagen te gaan.

Een spannend moment in groep 8 is de CITO-toets, want hoe ga je die maken en welk advies komt er uit voort? En dan komt langzaamaan het einde van dat laatste schooljaar op de basisschool in zicht. Een schoolkamp kan daar bij horen, of een musical die je opvoert voor heel de school en voor je ouders. Het is ook een tijd van afscheid, want de klas waarin je zit, zie je na de vakantie niet meer zo terug. Misschien gaan er nog anderen naar dezelfde school als jij, maar hoedanook kom je in een nieuwe klas, met andere kinderen. Allemaal veranderingen, allemaal nieuwe dingen. Hoorde je bij de oudsten van je oude school, op je nieuwe hoor je bij de jongsten.

Voor het ene kind is de overstap naar het nieuwe een prachtige uitdaging, maar een ander ziet er ook wel tegenop. En het doet ook iets met ouders. Zeker als je oudste kind naar het voortgezet onderwijs gaat. Toch weer een nieuwe fase en je hoopt dat het goed zal gaan met haar of hem. Je moet het nog weer een beetje meer loslaten, ook dat is een heel proces.

In onze gemeente besteden we aandacht aan de overgang van de basisschool naar het voortgezet onderwijs, omdat dit ook de overstap is dat je in de kerk mee mag gaan doen aan andere, nieuwe activiteiten. De jaren dat je naar de kindernevendienst ging, als basisscholier, gaan over in een nieuwe fase van het jeugdwerk voor tieners.

Negen kinderen uit groep 8 van verschillende scholen in en buiten Borne volgden de zogeheten overstapcatechese en deden mee aan de overstapdienst, die afgelopen zondag plaatsvond in de Nieuwe Kerk.

Ze kregen daarbij een rugzak, speciaal voor hen gemaakt door iemand die erg mooie dingen kan maken van textiel (let maar weer op bij de volgende Kerststoet, op 21 december). Een rugzak gemaakt van stof voor postzakken, een stoere backpack. En daarin verzamelden we symbolen die iets te maken hebben met reizen, maar die je als symbool ook kunt toepassen op waardevolle kanten van geloof.

Een zaklantaarn kun je nodig hebben om op de camping de weg te vinden naar de toiletruimte, of terug naar je tent, maar we dachten bij diezelfde lantaarns ook aan een regel uit een Psalm (119): 'Gods Woord is een lamp voor je voet en een licht op je pad'. En een campingmok (zo'n echte gemailleerde) kun je gebruiken om uit te drinken, water of limonade. Maar het kan ook symbool zijn voor het moment dat je even een moment rust neemt om je geest te laven met goede woorden, mooie muziek of een fijne stilte. En zo kregen ze nog meer symbolen mee, onze backpackers.

Backpackers, mensen die op reis zijn, zijn we allemaal. En onze rugzak vult zich gaandeweg onze levensreis. Soms met een zware steen, om grote moeite die je hebt, leed dat je meemaakt. Soms ook met een licht, dat aan kan gaan als het donker is voor je.

Wie op reis gaat neemt vanalles mee. Mensen die op vakantie gaan en gaan pakken weten dat als geen ander. Neem je in je bagage, in je rugtas, je backpack ook dingen mee die goed zijn voor je geest, voor je ziel?

Of we nu echt op vakantie gaan deze zomer of niet, reizigers zijn we allemaal. Ik wens jullie en u

allen toe dat je rugzak gevuld mag zijn met mooie attributen, die er voor zorgen dat je op je reis nieuwe energie en kracht opdoet. En wat we onze overstap-backpackers meegaven, geef ik iedereen bij deze mee: Wees gezegend, waar je ook heen gaat, wees gezegend.

ds. Johan Meijer